Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►**B**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1037

ze dne 8. června 2016

o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie

(kodifikované znění)

(Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2321 ze dne 12. prosince 2017	L 338	1	19.12.2017

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1037

ze dne 8. června 2016

o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie

(kodifikované znění)

Článek 1

Zásady

1. Aby se vyrovnala subvence, která byla přímo nebo nepřímo poskytnuta na zhotovení, výrobu, vývoz nebo přepravu jakéhokoli výrobku, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu, může být uloženo vyrovnávací clo.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, použije se v případě, že se výrobek do Unie nedováží bezprostředně ze země původu, ale ze země jednající jako prostředník, neomezeně toto nařízení a daný obchod nebo obchody se případně považují za obchod nebo obchody mezi zemí původu a Unií.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení:

a) se má za to, že výrobek byl subvencován, pokud na něj byla poskytnuta napadnutelná subvence ve smyslu článků 3 a 4. Takovou subvenci může poskytnout vláda země původu dováženého výrobku nebo vláda země jednající jako prostředník, z níž se výrobek vyváží do Unie a která se pro účely tohoto nařízení označuje jako „země vývozu“;

b) se „vládou“ rozumí každý veřejnoprávní subjekt na území země původu nebo vývozu;

c) se „obdobným výrobkem“ rozumí výrobek, které je s daným výrobkem shodný, tj. podobný ve všech ohledech posuzovanému výrobku, nebo, není-li takový výrobek, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku;

d) se „újmou“ rozumí, není-li stanoveno jinak, podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a vykládá se podle článku 8.

Článek 3

Definice subvence

Má se za to, že subvence byla poskytnuta, pokud:

1) a) některá vláda v zemi původu nebo vývozu poskytla finanční příspěvek, tj. pokud:

▼B

i) jednání vlády zahrnuje přímý převod peněžních prostředků (například dary, půjčky, účasti na základním kapitálu) nebo možné přímé převody peněžních prostředků nebo závazků (například záruky půjček),

ii) vláda své jinak splatné příjmy promine nebo je nevybere (například daňové pobídky ve formě daňových zápočtů). V tomto ohledu se osvobození vyvážených výrobků od cla nebo daní, kterým podléhají obdobné výrobky určené pro domácí spotřebu, nebo vrácení tohoto cla a daní až do částky, která nepřesáhne skutečně uloženou výši, nepovažuje za subvenci, bylo-li osvobození poskytnuto v souladu s přílohami I, II a III,

iii) vláda dodává zboží nebo poskytuje služby, které nejsou součástí obecné infrastruktury, nebo nakupuje zboží,

iv) vláda:

— provádí platby do mechanismu financování nebo

— pověří soukromý subjekt výkonem jedné nebo více funkcí uvedených v bodech i), ii) a iii), které by jinak byly svěřeny vládě, nebo jejich výkon takovému subjektu nařídí a jejich výkon se v žádném smyslu neliší od jednání obvykle prováděného vládou,

nebo

b) se vyskytuje jakákoli forma příjmové či cenové podpory ve smyslu článku XVI GATT 1994 a

2) je tím příjemci poskytnuta výhoda.

Článek 4

Napadnutelné subvence

1. Subvence jsou napadnutelné pouze tehdy, pokud se jedná o specifické subvence ve smyslu odstavců 2, 3 a 4.

2. Zda se v případě nějaké subvence jedná o specifickou subvenci pro některý podnik, výrobní odvětví nebo pro skupinu podniků nebo výrobních odvětví (dále jen „určité podniky“) v působnosti orgánu, který ji poskytuje, se určuje podle těchto zásad:

a) pokud orgán, který subvenci poskytuje, nebo právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, výslovně omezují přístup k subvenci na určité podniky, jedná se o specifickou subvenci;

b) pokud orgán, který subvenci poskytuje, nebo právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, stanoví objektivní kritéria nebo podmínky pro vznik nároku na poskytnutí subvence a pro její výši, nejedná se o specifickou subvenci, pokud nárok na subvenci vzniká automaticky a pokud se kritéria a podmínky přesně dodržují;

▼B

c) pokud přesto, že se podle zásad uvedených v písmenech a) a b) zdá subvence nespecifickou, existují důvody k domněnce, že by se ve skutečnosti mohlo jednat o specifickou subvenci, lze vzít v úvahu jiné činitele. Tito činitelé zahrnují využití subvenčního programu omezeným množstvím určitých podniků, převážné využití určitými podniky, poskytnutí nepřiměřeně vysokých subvencí určitým podnikům a způsob, jakým vykonal orgán poskytující subvenci při rozhodování o poskytnutí subvence správní uvážení. V tomto ohledu se přihlédne především k informacím o četnosti odmítnutí nebo schválení žádostí o subvence a k důvodům těchto rozhodnutí.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) se „objektivními kritérii nebo podmínkami“ rozumějí kritéria nebo podmínky hospodářské povahy, kterých se používá plošně, která jsou neutrální a která nezvýhodňují určité podniky, jako například počet zaměstnanců nebo velikost podniku.

Kritéria nebo podmínky je nutno zřetelně stanovit prostřednictvím právních předpisů nebo jiných úředních dokumentů, aby bylo možné jejich následné ověření.

Při uplatňování prvního pododstavce písm. c) je nutno vzít v úvahu rozsah diverzifikace hospodářské činnosti v působnosti orgánu poskytujícího subvence a délku využívání subvenčního programu.

3. Subvence omezená na určité podniky ve vymezené územní oblasti v působnosti poskytujícího orgánu je specifickou subvencí. Stanovení nebo změna obecně platných daňových sazeb orgány veřejné moci na všech úrovních, které jsou k tomu oprávněny, se pro účely tohoto nařízení za specifickou subvenci nepovažuje.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3, považují se za specifické subvence

a) subvence, jejichž poskytnutí právně nebo fakticky, výhradně nebo kromě dalších podmínek závisí na vývozní výkonnosti, včetně subvencí uvedených příkladem v příloze I;

b) subvence, jejichž poskytnutí výhradně nebo kromě dalších podmínek závisí na přednostním použití domácího výrobku před dováženým.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se subvence považují za fakticky závislé na vývozní výkonnosti, pokud se prokáže, že poskytnutí subvence, aniž by bylo právně závislé na vývozní výkonnosti, je ve skutečnosti vázáno na současný nebo očekávaný vývoz nebo výnosy z vývozu. Skutečnost, že subvence byla poskytnuta vyvážejícímu podniku, sama o sobě nepostačuje k určení, že se jedná o vývozní subvenci ve smyslu tohoto ustanovení.

▼B

5. Určení, že se jedná o specifickou subvenci podle tohoto článku, musí být průkazně doloženo.

Článek 5

Výpočet výše napadnutelných subvencí

Výše napadnutelných subvencí se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která bude zjištěna za posuzované období. Tímto obdobím je zpravidla poslední obchodní rok příjemce subvence, může jím však být jakékoli jiné období v délce nejméně šesti měsíců, které předchází dni zahájení šetření a pro něž jsou k dispozici spolehlivé finanční a ostatní údaje.

Článek 6

Výpočet výhody vzniklé příjemci subvence

Pro výpočet výhody vzniklé příjemci subvence platí tato pravidla:

a) poskytnutí účasti na základním kapitálu vládou se považuje za výhodu pouze v případě, že daná investice může být považována za poskytnutou v rozporu s obvyklou investiční praxí (včetně poskytování rizikového kapitálu) soukromých investorů na území země původu nebo vývozu;

b) vládní půjčka se považuje za výhodu pouze v případě, že existuje rozdíl mezi částkou, kterou platí příjemce půjčky za její poskytnutí, a částkou, kterou by zaplatil za srovnatelnou obchodní půjčku, kterou by mohl skutečně získat na trhu. V tomto případě se za výhodu považuje rozdíl mezi těmito dvěma částkami;

c) vládní záruka půjčky se považuje za výhodu pouze v případě, že existuje rozdíl mezi částkou, kterou podnik získávající záruku platí za půjčku s vládní zárukou, a částkou, kterou by podnik zaplatil za srovnatelnou obchodní půjčku bez vládní záruky. V tomto případě se za výhodu považuje rozdíl mezi těmito dvěma částkami, upravený s ohledem na rozdíly ve výši poplatků;

d) dodání zboží nebo poskytnutí služeb nebo nákup zboží vládou se považuje za výhodu pouze v případě, že zboží bylo dodáno nebo služby poskytnuty za cenu nižší než přiměřenou nebo že zboží bylo nakoupeno za cenu vyšší než přiměřenou. Přiměřenost odměny se určuje s ohledem na podmínky převládající na trhu s danými výrobky a službami v zemi dodání výrobků, poskytnutí služeb nebo nákupu výrobků (včetně ceny, jakosti, dostupnosti, prodejnosti, dopravy a ostatních nákupních nebo prodejních podmínek).

▼B

Neexistují-li pro dané výrobky nebo služby v zemi dodání výrobků, poskytnutí služeb nebo nákupu výrobků žádné obvyklé podmínky převládající na trhu, kterých by bylo možno použít jako přiměřeného základu pro srovnání, platí toto:

i) podmínky převládající v dané zemi se na základě skutečných nákladů, cen a dalších činitelů, které jsou v dané zemi dostupné, upraví o přiměřenou hodnotu odrážející běžné tržní podmínky nebo

ii) se případně použijí podmínky převládající na trhu jiné země nebo na světovém trhu, které jsou pro příjemce dostupné.

Článek 7

Obecná ustanovení o výpočtu

1. Výše napadnutelných subvencí se určuje na jednotku subvencovaného výrobku vyváženého do Unie.

Při určování mohou být z celkové výše subvence odečteny tyto prvky:

a) poplatky za podání žádosti nebo jiné náklady, které byly nezbytně vynaloženy, aby vznikl nárok na poskytnutí subvence nebo aby byla získána;

b) vývozní daně, cla nebo jiné poplatky, které byly uloženy na výrobky vyvážené do Unie zvláště k tomu účelu, aby se vyrovnala subvence.

Žádá-li účastník řízení o odpočet, musí prokázat, že je jeho žádost oprávněná.

2. Pokud se subvence neposkytuje podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků, určí se výše napadnutelné subvence tak, že se celková výše subvence přiměřeně přepočte na množství výrobků, které byly v posuzovaném období vyrobeny, prodány nebo vyvezeny.

3. Pokud lze subvenci spojovat se získáním nebo budoucím získáním stálých aktiv, vypočítá se výše napadnutelné subvence tak, že se subvence rozloží na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví.

Takto vypočtená částka, která připadá na posuzované období, včetně částky, která připadá na aktiva získaná před tímto obdobím, se přepočte podle odstavce 2.

Pokud se aktiva neodepisují, hodnotí se subvence jako bezúročná půjčka a použije se postup podle čl. 6 písm. b).

4. Nemůže-li být subvence spojována se získáním stálých aktiv, připadne výše výhody získané během posuzovaného období zpravidla na toto období a přepočte se podle odstavce 2, pokud nenastanou zvláštní okolnosti, podle kterých má výše výhody připadnout na jiné období.

▼B

Článek 8

Zjišťování újmy

1. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a musí zahrnovat objektivní posouzení:

a) objemu dovozu subvencovaných výrobků a účinku dovozu subvencovaných výrobků na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a

b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

2. S ohledem na objem dovozu subvencovaných výrobků se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení jejich dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dovozu subvencovaných výrobků na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dovezených subvencovaných výrobků nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

3. Pokud jsou předmětem šetření o uložení vyrovnávacího cla současně výrobky dovezené z více než jedné země, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že:

a) výše napadnutelných subvencí zjištěná ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrná ve smyslu čl. 14 odst. 5 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a

b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.

4. Posouzení účinků dovozu subvencovaných výrobků na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího subvencování nebo dumpingu; výše napadnutelných subvencí; skutečného a potenciálního poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen v Unii; skutečných a možných nepříznivých účinků na peněžní tok, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných

▼B

programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií nemusí být rozhodující.

5. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 1 musí vyplývat, že dovoz subvencovaných výrobků působí újmu. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 2 mají na výrobní odvětví Unie nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 4 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.

6. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než dovoz subvencovaných výrobků, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Unie, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dovozu subvencovaných výrobků podle odstavce 5. Mezi činitele, které je v této souvislosti možno vzít v úvahu, patří: objem a ceny dovozu nesubvencovaných výrobků; snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby; restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a v Unii a hospodářská soutěž mezi nimi; rozvoj technologie a vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Unie.

7. Účinky dovozu subvencovaných výrobků se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Unie, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodej a zisk výrobců. Není-li možné tuto výrobu vymezit, hodnotí se účinky dovozu subvencovaných výrobků podle výroby nejbližší skupiny nebo souboru výrobků, který zahrnuje obdobný výrobek a pro nějž lze získat potřebné informace.

8. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivodila stav, v němž by subvence působila újmu, musí být zřetelně předvídatelná a musí hrozit bezprostředně.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno vzít v úvahu činitele, jako jsou:

a) druh dané subvence nebo subvencí a jejich pravděpodobné účinky na obchod;

b) významná míra zvýšení objemu dovozu subvencovaných výrobků na trh Unie, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu;

c) zda má vývozce dostatečnou volně dostupnou kapacitu nebo bezprostředně očekává podstatné zvýšení své kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu subvencovaných výrobků do Unie, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy;

▼B

d) dovoz uskutečňovaný za ceny, které by významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily výrazně jejich růstu, ke kterému by jinak došlo, a které zřejmě zvýší poptávku po dalším dovozu;

e) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další subvencovaný vývoz a že bez zavedení ochranných opatření vznikne podstatná újma.

Článek 9

Vymezení výrobního odvětví Unie

1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Unie“ rozumějí výrobci obdobných výrobků v Unii jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků v Unii ve smyslu čl. 10 odst. 6, s těmito výjimkami:

a) pokud jsou někteří výrobci ve spojení s vývozci nebo dovozci nebo sami dovážejí výrobky označené za subvencované, lze pojem „výrobní odvětví Unie“ vykládat tak, že se vztahuje pouze na zbývající výrobce;

b) za mimořádných okolností může být území Unie pro spornou výrobu rozděleno na dva nebo více konkurenčních trhů a výrobci na každém jednotlivém trhu mohou být chápáni jako samostatné výrobní odvětví, pokud

   i) výrobci na tomto trhu prodávají veškerou nebo téměř veškerou svou výrobu dotyčných výrobků na tomto trhu a

   ii) poptávka na tomto trhu není v podstatné míře uspokojována výrobci dotčených výrobků, kteří se nacházejí jinde v Unii.

   Za těchto okolností může být újma zjištěna i tehdy, pokud ji větší část celého výrobního odvětví Unie neutrpí, jestliže se dovoz subvencovaných výrobků soustředí na takový izolovaný trh a působí újmu výrobcům veškeré nebo téměř veškeré výroby na tomto trhu.

2. Pro účely odstavce 1 se má za to, že výrobce je ve spojení s vývozcem nebo dovozcem pouze tehdy, jestliže:

a) jeden z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhého nebo

b) oba jsou přímo nebo nepřímo kontrolováni třetí osobou nebo

c) společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu, pokud existuje důvod k domněnce nebo podezření, že daný výrobce na základě tohoto spojení jedná jiným způsobem než nezávislý výrobce.

▼B

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že jeden kontroluje druhého, pokud je právně nebo fakticky schopen vykonávat na druhého nátlak nebo mu udělovat pokyny.

3. Pokud se jako výrobní odvětví Unie chápou výrobci v určitém regionu, dá se vývozcům nebo vládě poskytující napadnutelné subvence příležitost nabídnout přijetí závazků podle článku 13 týkajících se tohoto regionu. V takovýchto případech je nutno při zkoumání otázky, zda jsou opatření v zájmu Unie, zvlášť přihlédnout k zájmům dotčeného regionu. Pokud není obratem nabídnut přiměřený závazek nebo pokud nastanou situace uvedené v čl. 13 odst. 9 a 10, může být uloženo prozatímní nebo konečné vyrovnávací clo s platností pro celou Unii. V tomto případě se může clo vztahovat pouze na určité výrobce nebo vývozce, je-li to proveditelné.

4. Na tento článek se použije čl. 8 odst. 7.

Článek 10

Zahájení řízení

1. S výhradou odstavce 8 se šetření ke zjištění existence, rozsahu a účinku údajné subvence zahajuje na základě písemného podnětu podaného fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, které jedná jménem výrobního odvětví Unie.

Podnět může být podán Komisi nebo členskému státu, který jej Komisi postoupí. Komise zašle členským státům kopii všech podnětů, které obdrží. Má se za to, že podnět byl podán v první pracovní den po doporučeném doručení Komisi nebo po vystavení potvrzení o přijetí Komisí.

Pokud nebyl podán podnět a některý členský stát má dostatečné důkazy o existenci subvence a o újmě jí způsobené výrobnímu odvětví Unie, předá je neprodleně Komisi.

2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci napadnutelné subvence (včetně její částky, pokud je to možné), o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovezenými výrobky označenými za subvencované a údajnou újmou. Podnět musí obsahovat tyto informace, nakolik jsou žadateli rozumně dostupné:

a) totožnost žadatele a uvedení objemu a hodnoty výroby obdobného výrobku žadatelem v Unii. Je-li písemný podnět podáván jménem výrobního odvětví Unie, je v něm nutno pro určení výrobního odvětví, jehož jménem je podnět podáván, uvést všechny známé výrobce obdobného výrobku v Unii (nebo svazy výrobců obdobného výrobku v Unii), a pokud je to možné, objem a hodnotu výroby obdobného výrobku v Unii připadající na tyto výrobce;

▼B

b) úplný popis výrobku označeného za subvencovaný, název dotčené země nebo zemí původu nebo vývozu, totožnost všech známých vývozců nebo zahraničních výrobců a seznam známých osob dovážejících dotčený výrobek;

c) důkazy o existenci, částce, povaze a napadnutelnosti údajných subvencí;

d) vývoj objemu dovozu označeného za subvencovaný, účinek tohoto dovozu na ceny obdobného výrobku na trhu Unie a následný dopad dovozu na výrobní odvětví Unie, doložený příslušnými činiteli a ukazateli, jako jsou ty uvedené v čl. 8 odst. 2 a 4, které ovlivňují stav výrobního odvětví Unie.

3. Komise v možném rozsahu zhodnotí správnost a dostatečnost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

4. Šetření může být zahájeno s cílem zjistit, zda jsou údajné subvence specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 a 3.

5. Šetření může být dále zahájeno ohledně opatření uvedených v příloze IV, pokud obsahují prvek subvence ve smyslu článku 3, aby bylo zjištěno, zda jsou sporná opatření v plném souladu s ustanoveními uvedené přílohy.

6. Šetření podle odstavce 1 se zahájí pouze v případě, že je po posouzení, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku v Unii, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobci v Unii, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců v Unii, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci v Unii, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Unie.

7. Orgány nezveřejňují informace o podnětu na zahájení šetření, pokud nebylo učiněno rozhodnutí je zahájit. Co nejdříve po obdržení podnětu s podklady požadovanými podle tohoto článku a v každém případě před zahájením šetření však Komise uvědomí dotčenou zemi původu nebo vývozu a vyzve ji ke konzultacím, aby se vyjasnily otázky uvedené v odstavci 2 a aby bylo dosaženo řešení na základě dohody.

▼M1

Komise rovněž dotčené zemi původu nebo vývozu nabídne konzultace, pokud jde o další subvence zjištěné v průběhu šetření. V těchto situacích Komise zašle dotčené zemi původu nebo vývozu shrnutí hlavních prvků týkajících se dalších subvencí, zejména informací podle odst. 2 písm. c) tohoto článku. V případě, že tyto další subvence nejsou zahrnuty v oznámení o zahájení řízení, provede se jeho změna a toto pozměněné oznámení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Všem zúčastněným stranám je poskytnuta dodatečná a dostatečně dlouhá doba k tomu, aby se vyjádřily.

▼B

8. Pokud se Komise za zvláštních okolností rozhodne zahájit šetření, aniž by obdržela písemný podnět od výrobního odvětví Unie nebo jeho jménem, uskuteční je pouze tehdy, má-li dostatečné důkazy o existenci napadnutelné subvence, újmě a příčinné souvislosti podle odstavce 2 odůvodňující zahájit šetření. Jakmile Komise určí, že je třeba takové šetření zahájit, informuje o tom členské státy.

9. Důkazy o subvencích i o újmě jsou při rozhodování o zahájení šetření posuzovány současně. Nejsou-li důkazy o napadnutelné subvenci nebo o způsobené újmě dostatečné pro pokračování v řízení, podnět se odloží. Řízení se nezahajuje proti zemím, z nichž dovoz tvoří méně než 1 % podílu na trhu, pokud tyto země dohromady nepokrývají nejméně 3 % spotřeby Unie.

10. Podnět může být před zahájením šetření stažen; v tom případě se na něj hledí, jako by nebyl podán.

11. Pokud je zřejmé, že existuje dostatek důkazů, které opravňují k zahájení řízení, učiní tak Komise do 45 dnů ode dne podání podnětu a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Jsou-li předložené důkazy nedostatečné, je o tom žadatel vyrozuměn do 45 dnů ode dne, kdy byl podnět podán Komisi. Komise informuje členské státy o posouzení podnětu, které provedla, obvykle do 21 dnů ode dne, kdy jí byl podnět podán.

12. V oznámení o zahájení řízení vyhlásí Komise zahájení šetření, označí dotčený výrobek a dotčené země, uvede souhrn získaných informací a stanoví, že je nutno jí předložit veškeré podstatné informace.

Stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlédnout při šetření. Současně stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí v souladu s čl. 11 odst. 5.

▼B

13. Komise o zahájení řízení uvědomí známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců, zemi původu nebo vývozu a žadatele a sdělí s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací známým vývozcům, orgánům země původu nebo vývozu a na požádání i jiným účastníkům řízení plné znění písemného podnětu obdrženého podle odstavce 1. Pokud se šetření týká zvláště vysokého počtu vývozců, může být plné znění písemného podnětu předáno pouze orgánům země původu nebo vývozu nebo příslušnému svazu výrobního odvětví.

14. Šetření o uložení vyrovnávacího cla není překážkou pro celní odbavení výrobků.

Článek 11

Šetření

1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Unie. Toto šetření se týká subvence i újmy a je prováděno současně.

Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě subvence zpravidla odpovídá posuzovanému období podle článku 5.

K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.

2. Stranám, které v rámci šetření o uložení vyrovnávacího cla obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. Lhůta pro vývozce začíná dnem obdržení dotazníku, přičemž se má za to, že dotazník byl obdržen týden poté, co byl odeslán respondentovi nebo předán příslušnému diplomatickému zastoupení země původu nebo vývozu. Tato třicetidenní lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení patřičně odůvodnit existencí zvláštních okolností.

3. Komise může požádat členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy učiní veškerá potřebná opatření, aby její žádosti vyhověly.

Předají Komisi požadované informace i výsledky všech provedených inspekcí, kontrol nebo šetření.

Pokud se jedná o informace obecného zájmu nebo pokud o jejich předání požádal členský stát, postoupí Komise tyto informace členským státům, pokud nejsou důvěrné, a v takovém případě postoupí shrnutí, které nemá důvěrnou povahu.

▼B

4. Komise může požádat členské státy, aby uskutečnily veškeré nezbytné kontroly a inspekce, zejména u dovozců, obchodníků a výrobců v Unii, a aby provedly šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznese námitky.

Členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby žádosti Komise vyhověly.

Úředníci Komise mohou být na žádost Komise nebo některého členského státu nápomocni úředníkům členských států při plnění jejich úkolů.

5. Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 10 odst. 12 druhým pododstavcem, bude poskytnuto slyšení, pokud o ně písemně požádají ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a přitom prokážou, že jsou účastníky řízení, kteří pravděpodobně budou výsledkem řízení dotčeni, a že pro jejich slyšení existují zvláštní důvody.

6. Požádají-li o to dovozci, vývozci a žadatelé, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 10 odst. 12 druhým pododstavcem, nebo vláda země původu nebo vývozu, bude jim poskytnuta příležitost setkat se se stranami, které zastupují opačné zájmy, aby mohly být vyjádřeny opačné názory a předloženy protiargumenty.

Při poskytování těchto příležitostí je třeba přihlédnout k nutnosti zachovat důvěrnost informací a k praktickým potřebám stran.

Strany nejsou povinny se setkání účastnit a jejich nepřítomnost není na újmu jejich práv.

K ústním informacím poskytnutým podle tohoto odstavce Komise přihlédne pouze tehdy, jsou-li jí později potvrzeny písemně.

7. Žadatelé, vláda země původu nebo vývozu, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se sami přihlásili podle čl. 10 odst. 12 druhého pododstavce, mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 29 a jsou používány při šetření.

Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédne, pokud jsou v odpovědi řádně zdůvodněna.

8. S výjimkou okolností uvedených v článku 28 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se závěry opírají.

▼B

9. Při řízeních zahájených podle čl. 10 odst. 11 se šetření ukončí pokud možno do jednoho roku. V každém případě musí být šetření ukončena do třinácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 13 přijetím závazků, nebo podle článku 15 přijetím konečných opatření.

10. Komise poskytuje zemi původu nebo vývozu po celou dobu šetření dostatek vhodných příležitostí k účasti na konzultacích, aby byly objasněny zjištěné skutečnosti a aby bylo dosaženo řešení na základě dohody.

Článek 12

Prozatímní opatření

1. Prozatímní vyrovnávací clo může být uloženo, jestliže:

a) bylo zahájeno řízení v souladu s článkem 10;

b) bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska v souladu s čl. 10 odst. 12 druhým pododstavcem;

c) bylo předběžně zjištěno, že na dovážený výrobek byla poskytnuta napadnutelná subvence a že tím je výrobnímu odvětví Unie působena újma, a

d) je v zájmu Unie zasáhnout a zabránit této újmě.

Prozatímní vyrovnávací clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.

Výše prozatímního vyrovnávacího cla nesmí překročit předběžně zjištěnou celkovou částku poskytnuté napadnutelné subvence a musí být nižší než tato částka, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

2. Prozatímní vyrovnávací clo se zajišťuje jistotou a propuštění dotčených výrobků do volného oběhu v Unii je podmíněno jejím složením.

3. Komise přijímá prozatímní opatření postupem podle čl. 25 odst. 4.

4. Pokud některý členský stát požádá Komisi o okamžitý zásah a pokud jsou splněny podmínky podle odst. 1 prvního a druhého pododstavce, rozhodne Komise do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti o tom, zda má být uloženo prozatímní vyrovnávací clo.

5. Prozatímní vyrovnávací clo se ukládá nejdéle na dobu čtyř měsíců.

▼B

Článek 13

Závazky

1. Pokud byla předběžně zjištěna existence subvence a újmy, může Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se:

a) země původu nebo vývozu zaváže zrušit nebo omezit subvenci nebo přijmout jiná opatření týkající se jejích účinků, nebo

b) vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území tak dlouho, dokud jsou pro vývoz poskytovány napadnutelné subvence, takže je Komise přesvědčena, že poškozující účinek subvencí tím je odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti takovýchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 12 odst. 3 nebo konečná cla uložená v souladu s čl. 15 odst. 1 na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění.

Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání částky napadnutelných subvencí, a mělo by být nižší než výše napadnutelných subvencí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

2. Závazky může navrhnout Komise, ale žádná země ani vývozce je nejsou povinni přijmout. Skutečností, že země nebo vývozci nenabídli takové závazky nebo nepřijali výzvu, aby tak učinili, nesmí být dotčeno šetření věci.

Může však být zjištěno, že pravděpodobnost vzniku újmy je vyšší, jestliže bude dovoz subvencovaných výrobků pokračovat. Závazky lze od zemí nebo vývozců požadovat a přijímat pouze tehdy, pokud byla předběžně zjištěna existence subvence a jí způsobené újmy.

Kromě výjimečných případů musí být závazky nabídnuty nejpozději na konci období, v němž mohou být předložena stanoviska podle čl. 30 odst. 5.

3. Nabídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických. Dotčenému vývozci nebo dotčené zemi původu nebo vývozu mohou být sděleny důvody, proč je navrhováno nabídku závazku odmítnout, a poskytnuta příležitost, aby k tomu zaujal stanovisko. Důvody odmítnutí se uvedou v konečném rozhodnutí.

▼B

4. Strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření.

5. Pokud jsou závazky přijaty, šetření se zastaví. Komise je zastaví přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3.

6. Pokud jsou přijaty závazky, dokončí se šetření o subvenci a újmě obvyklým způsobem. Pokud se v tomto případě zjistí, že nedošlo k subvenci nebo újmě, závazek automaticky zaniká, s výjimkou případů, kdy toto zjištění vychází z velké části z existence závazku. V takovém případě je možno požadovat, aby závazek zůstal v platnosti po přiměřenou dobu.

Pokud se zjistí, že došlo k subvenci a újmě, zůstává závazek v platnosti v souladu s přijatými podmínkami a s tímto nařízením.

7. Komise může požadovat od země nebo vývozce, jejichž závazek byl přijat, aby ji pravidelně informovali o plnění závazků a aby jí umožnili ověřovat předmětné údaje. Nesplnění těchto požadavků se považuje za porušení závazku.

8. Pokud jsou závazky určitých vývozců přijaty v průběhu šetření, má se pro účely článků 18, 19, 20 a 22 za to, že nabývají účinku dnem, kdy bylo ukončeno šetření ohledně dané země původu nebo vývozu.

9. Jestliže některá strana závazky poruší nebo odvolá nebo jestliže Komise odvolá přijetí závazku, zruší Komise přijetí daného závazku poté, co je dotčenému vývozci nebo zemi původu nebo vývozu dána příležitost se k věci vyjádřit, s výjimkou případu, kdy závazek sami odvolali, a uplatní se prozatímní clo uložené Komisí v souladu s článkem 12 nebo konečné clo uložené v souladu s čl. 15 odst. 1. Pokud se Komise rozhodne odvolat přijetí závazku, informuje o tom členské státy.

Kterákoli zúčastněná strana nebo členský stát mohou předložit informace, které průkazně dokládají porušení závazku. Následné posouzení, zda k porušení závazku skutečně došlo nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti.

Komise může při sledování závazků požádat o pomoc příslušné orgány členských států.

10. Na základě nejspolehlivějších dostupných informací může být v souladu s článkem 12 uloženo prozatímní clo, pokud existuje důvod k domněnce, že některý závazek byl porušen, nebo v případě porušení nebo odvolání závazku, a pokud šetření, které vedlo ke vzniku závazku, nebylo ukončeno.

▼B

Článek 14

Zastavení řízení bez přijetí opatření

1. Pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Unie.

2. Pokud není nutno přijmout žádná ochranná opatření, šetření nebo řízení se zastaví. Komise šetření zastaví přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3.

3. Řízení se ihned zastaví, pokud je zjištěno, že napadnutelná subvence je nepatrná ve smyslu odstavce 5 nebo že objem skutečného nebo možného dovozu subvencovaných výrobků nebo újma jím způsobená jsou zanedbatelné.

4. U řízení zahájených podle čl. 10 odst. 11 se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dovozu na trhu nižší než objemy uvedené v čl. 10 odst. 9. Při šetřeních, která se týkají dovozu z rozvojových zemí, se objem dovozu subvencovaných výrobků pokládá za zanedbatelný také tehdy, jestliže činí méně než 4 % celkového dovozu obdobného výrobku do Unie, pokud dovoz z rozvojových zemí, jejichž jednotlivé podíly na celkovém dovozu činí méně než 4 %, nepřesahuje v souhrnu 9 % celkového dovozu obdobného výrobku do Unie.

5. Napadnutelná subvence se považuje za nepatrnou, pokud její hodnota činí méně než 1 % hodnoty výrobku, s výjimkou případu, kdy se při šetřeních, která se týkají dovozu z rozvojových zemí, subvence považuje za nepatrnou, pokud její hodnota činí méně než 2 % hodnoty výrobku, za podmínky, že se zastavuje pouze šetření v případě, že napadnutelná subvence je nižší než hranice, do níž se subvence pro jednotlivé vývozce považuje za nepatrnou, přičemž jednotliví vývozci zůstávají předmětem řízení a mohou se znovu stát předmětem šetření v rámci pozdějšího přezkumu podle článků 18 a 19 pro danou zemi.

Článek 15

Uložení konečného cla

1. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existují napadnutelné subvence a jimi způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 31, uloží Komise přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3 konečné vyrovnávací clo. Pokud byla uložena prozatímní cla, zahájí Komise tento postup nejpozději jeden měsíc před tím, než tato cla pozbudou platnosti.

Žádná opatření se nepřijmou, pokud subvence skončí nebo se prokáže, že subvence již nepředstavují žádnou výhodu pro dotčené vývozce.

Výše vyrovnávacího cla nesmí přesahovat výši zjištěných napadnutelných subvencí a měla by být nižší než celková výše napadnutelných subvencí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

▼B

2. Vyrovnávací clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovoz výrobků nezávisle na jejich původu, pokud bylo zjištěno, že na ně byla poskytnuta napadnutelná subvence a že působí újmu, s výjimkou dovozu krytého závazky podle tohoto nařízení.

V nařízení o uložení vyrovnávacího cla se clo stanoví pro každého dodavatele nebo, není-li to proveditelné, pro danou zemi původu nebo vývozu.

3. Pokud Komise omezí své šetření v souladu s článkem 27, nesmí být vyrovnávací clo uložené na dovoz vývozců nebo výrobců, kteří se přihlásili v souladu s článkem 27, ale nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážená průměrná výše napadnutelné subvence, která byla zjištěna u stran tvořících vzorek.

Pro účely tohoto odstavce nepřihlíží Komise k napadnutelným subvencím, které jsou nulové nebo zanedbatelné nebo jejichž výše byla zjištěna postupem podle článku 28.

Na dovoz vývozců nebo výrobců, u nichž byla postupem podle článku 27 vypočtena individuální výše subvence, se uloží individuální vyrovnávací clo.

Článek 16

Zpětná působnost

1. Prozatímní opatření a konečné vyrovnávací clo se uplatní pouze na výrobky, které jsou propuštěny do volného oběhu po dni, k němuž vstoupí opatření přijaté podle čl. 12 odst. 1 nebo čl. 15 odst. 1 v platnost, s výhradou výjimek uvedených v tomto nařízení.

2. Pokud je uloženo prozatímní clo a pokud je s konečnou platností zjištěno, že existuje napadnutelná subvence a újma, rozhodne Komise nezávisle na otázce, zda je třeba uložit konečné vyrovnávací clo, o tom, do jaké míry má být prozatímní clo skutečně vybráno.

„Újmou“ se pro tento účel nerozumí závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie ani hrozba podstatné újmy, pokud není zjištěno, že by z hrozby újmy bez uplatnění prozatímního vyrovnávacího cla skutečně vznikla podstatná újma. Ve všech ostatních případech takovéto hrozby nebo zpoždění se prozatímní částky uvolní a konečné vyrovnávací clo může být uloženo pouze ode dne konečného zjištění hrozby újmy nebo závažného zpoždění.

3. Je-li konečné vyrovnávací clo vyšší než prozatímní clo, rozdíl mezi oběma cly se nevyměří a nevybere. Je-li konečné vyrovnávací clo nižší než prozatímní clo, výše cla se nově vypočte. Je-li konečné zjištění negativní, prozatímní clo se nepotvrdí.

▼B

4. Konečné vyrovnávací clo může být uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, avšak nikoli před zahájením šetření, pokud:

a) byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 24 odst. 5;

b) Komise poskytla dotčeným dovozcům příležitost vyjádřit své stanovisko;

c) existují kritické okolnosti, za kterých byla masivním dovozem výrobků, na které byly poskytnuty napadnutelné subvence ve smyslu tohoto nařízení, uskutečněným v poměrně krátkém čase způsobena újma, kterou lze těžko napravit, a

d) je nutné uložit na dovoz těchto výrobků vyrovnávací clo se zpětnou působností, aby se zamezilo opakování těžko napravitelné újmy.

5. Byly-li přijaté závazky porušeny nebo odvolány, může být uloženo konečné vyrovnávací clo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, pokud byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 24 odst. 5 a pokud se uložení cla se zpětnou působností nevztahuje na výrobky dovezené před porušením nebo odvoláním závazku.

Článek 17

Platnost

Vyrovnávací clo zůstává v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, které jsou nezbytné k vyrovnání účinku napadnutelných subvencí, jež působí újmu.

Článek 18

Přezkum opatření před pozbytím platnosti

1. Konečné vyrovnávací opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal subvence i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že subvence a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobci v Unii nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení tohoto přezkumu.

2. Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že subvence a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování subvence a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo podmínky na trhu naznačují pravděpodobnost budoucího poskytnutí subvence působící újmu.

▼B

3. V rámci šetření podle tohoto článku je výrobcům, dovozcům, zemím původu nebo vývozu a výrobcům v Unii poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení subvence a újmy.

4. Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti opatření se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* ve vhodné době v posledním roce platnosti opatření ve smyslu tohoto článku. Po zveřejnění oznámení jsou výrobci v Unii oprávněni podat nejpozději tři měsíce před koncem pětiletého období žádost o přezkum v souladu s odstavcem 2. Zveřejní se rovněž oznámení o skutečném pozbytí platnosti opatření podle tohoto článku.

Článek 19

Prozatímní přezkum

1. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu, nebo pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců v Unii nebo země původu nebo vývozu, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

2. Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání napadnutelných subvencí už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku napadnutelných subvencí, které působí újmu.

3. Pokud je uložené vyrovnávací clo nižší než výše zjištěných napadnutelných subvencí, může se zahájit prozatímní přezkum, pokud výrobní odvětví Unie nebo jiná zúčastněná strana předloží (obvykle do dvou let vstupu opatření v platnost) dostatečné informace o tom, že po skončení období původního šetření a před zavedením opatření nebo po něm se vývozní ceny snížily nebo že opatření nevedla k žádnému nebo jen k nedostatečnému zvýšení cen při dalším prodeji nebo pozdějších prodejních cen v Unii. Pokud šetření prokáže, že tato tvrzení jsou pravdivá, je možné zvýšit vyrovnávací cla, aby se dosáhlo zvýšení cen nutného pro odstranění újmy. Zvýšená úroveň cel však nesmí převýšit částku napadnutelných subvencí.

Prozatímní přezkum může být za podmínek uvedených výše rovněž zahájen z podnětu Komise nebo na žádost členského státu.

▼B

4. V rámci šetření podle tohoto článku může Komise mimo jiné zkoumat, zda se okolnosti ohledně subvencí a újmy podstatně změnily nebo zda stávající opatření dosahují zamýšlených účinků a odstraňují újmu zjištěnou podle článku 8. V tomto smyslu se při konečném zjišťování přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům.

Článek 20

Zrychlený přezkum

Vývozce, na jehož vývoz se vztahuje konečné vyrovnávací clo, avšak který nebyl individuálně prošetřován v průběhu původního šetření z jiných důvodů než pro odmítnutí spolupráce s Komisí, může požádat o provedení zrychleného přezkumu, aby mu Komise mohla co nejrychleji uložit individuální vyrovnávací clo.

Zrychlený přezkum se zahájí poté, co byla výrobcům v Unii dána příležitost se k věci vyjádřit.

Článek 21

Vrácení cla

1. Aniž je dotčen článek 18, může dovozce požádat o vrácení vybraného vyrovnávacího cla, pokud se prokáže, že napadnutelné subvence, na jejichž základě bylo clo zaplaceno, byly odstraněny nebo sníženy natolik, že jsou nižší než platné clo.

2. Žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla podává dovozce Komisi. Žádost se podává prostřednictvím členského státu, na jehož území byly výrobky propuštěny do volného oběhu, ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy příslušný orgán řádně vyměřil částku uloženého konečného vyrovnávacího cla, nebo ode dne, kdy příslušný orgán rozhodl o konečném vybrání částek zajištěných v podobě prozatímního vyrovnávacího cla. Členské státy postoupí žádost neprodleně Komisi.

3. Žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla se považuje za náležitě odůvodněnou, pokud obsahuje přesné údaje o požadované částce vyrovnávacího cla, o jejíž vrácení se žádá, a všechny celní doklady týkající se výpočtu a zaplacení této částky. K ní je třeba pro posuzované období přiložit doklady o výši napadnutelné subvence pro vývozce nebo výrobce, na které se clo vztahuje. Není-li dovozce ve spojení s daným vývozcem nebo výrobcem a nejsou-li tyto informace ihned dostupné nebo odmítá-li vývozce nebo výrobce tyto informace dovozci poskytnout, musí žádost obsahovat prohlášení vývozce nebo výrobce o tom, že napadnutelná subvence byla snížena nebo odstraněna, jak je stanoveno v tomto článku, a že příslušné důkazy předloží Komisi. Pokud vývozce nebo výrobce nepředloží tyto důkazy v přiměřené lhůtě, žádost se zamítne.

▼B

4. Komise rozhodne, zda a v jakém rozsahu má být žádosti vyhověno, nebo může kdykoli rozhodnout o zahájení prozatímního přezkumu; informace a závěry vyplývající z přezkumu provedeného podle ustanovení platných pro prozatímní přezkum využije ke zjištění, zda a v jakém rozsahu je vrácení cla oprávněné.

Zaplacené vyrovnávací clo se vrátí obvykle ve lhůtě dvanácti měsíců a v žádném případě ne později než osmnáct měsíců ode dne, kdy dovozce výrobku, na nějž je uloženo vyrovnávací clo, podá náležitě odůvodněnou žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla.

Schválené vrácení zaplaceného cla provedou členské státy obvykle ve lhůtě 90 dnů od vydání rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci.

Článek 22

Obecná ustanovení o přezkumu a vrácení cla

1. Na přezkumy prováděné podle článků 18, 19 a 20 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách.

Přezkumy podle článků 18 a 19 se provedou bez zbytečného odkladu a ukončí obvykle do dvanácti měsíců od zahájení. Přezkumy podle článků 18 a 19 se v každém případě ukončí do patnácti měsíců od zahájení.

Přezkumy podle článku 20 se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení.

Je-li přezkum prováděný podle článku 18 zahájen v době, kdy již probíhá přezkum podle článku 19 ve stejném řízení, ukončí se přezkum podle článku 19 současně s přezkumem podle článku 18.

Pokud není šetření ukončeno ve lhůtách stanovených ve druhém, třetím a čtvrtém pododstavci, opatření:

a) pozbývají platnosti v případě šetření podle článku 18;

b) pozbývají platnosti v případě souběžných šetření podle článků 18 a 19, pokud bylo šetření podle článku 18 zahájeno v době, kdy probíhalo šetření podle článku 19 ve stejném řízení, nebo pokud byla tato šetření zahájena zároveň, nebo

c) zůstávají v platnosti beze změny v případě šetření podle článků 19 a 20.

V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o pozbytí platnosti nebo o zachování opatření podle tohoto odstavce.

▼B

2. Přezkumy podle článků 18, 19 a 20 zahajuje Komise. O tom, zda zahájí přezkum podle článku 18, rozhodne Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2. Jakmile hospodářský subjekt nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení přezkumu podle článků 19 a 20, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je třeba přezkoumat nutnost zachování opatření, informuje o tom členské státy.

3. Pokud to výsledky přezkumu odůvodňují, opatření se přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3 zruší, ponechají v platnosti podle článku 18, anebo zruší, ponechají v platnosti nebo změní podle článků 19 a 20.

4. Jsou-li opatření zrušena pro jednotlivé vývozce, avšak ne pro celou zemi, zůstávají tito vývozci předmětem řízení a mohou být znovu šetřeni při jakémkoli dalším přezkumu prováděném u dané země podle tohoto článku.

5. Pokud přezkum opatření podle článku 19 stále probíhá ke konci doby platnosti opatření, jak je vymezena v článku 18, přezkoumají se tato opatření rovněž podle článku 18.

6. Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla prováděných podle článků 18 až 21 postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na články 5, 6, 7 a 27 stejným postupem jako při šetření, které vedlo k uložení vyrovnávacího cla.

Článek 23

Obcházení

1. Vyrovnávací cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

2. Vyrovnávací cla, která nesmějí převýšit zbytkové vyrovnávací clo uložené v souladu s čl. 15 odst. 2, mohou být rozšířena na dovoz od společností, které využívají individuální cla v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

3. Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Unií nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Unií způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a že subvence nadále zvýhodňují dovážené obdobné výrobky nebo jejich části.

Praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce uvedené v prvním pododstavci zahrnují mimo jiné:

▼B

a) mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadal pod kódy celní nomenklatury, které nejsou obvykle předmětem opatření, přičemž úprava nezmění jeho základní vlastnosti;

b) zasílání výrobku, který je předmětem opatření, prostřednictvím třetích zemí;

c) případ, kdy vývozci nebo výrobci reorganizují své prodejní mechanismy a cesty v zemi, která je předmětem opatření, aby nakonec nechali své výrobky vyvézt do Unie prostřednictvím výrobců, kteří využívají individuální clo o sazbě, která je nižší než sazba platná pro jejich výrobky.

4. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavcích 1, 2 a 3. Šetření se zahájí nařízením Komise, ve kterém lze dát současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz v souladu s čl. 24 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Jakmile zúčastněná strana nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení šetření, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je nutné šetření zahájit, informuje o tom členské státy.

Šetření provádí Komise. Komisi při tom mohou být nápomocny celní orgány a šetření musí být ukončeno do devíti měsíců.

Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokážou, že působnost opatření má být rozšířena, učiní tak Komise přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3.

Rozšíření působnosti nabývá účinku dnem, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 24 odst. 5 nebo vyžadovat složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

5. Dovoz nepodléhá celní evidenci podle čl. 24 odst. 5 nebo opatřením, pokud je uskutečňován společnostmi, pro které platí osvobození.

6. Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se podávají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření.

Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Unie, udělí se osvobození výrobcům daného výrobku, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobci, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavce 3.

Pokud k praktikám, zpracovatelským postupům nebo pracím spojeným s obcházením dochází uvnitř Unie, může se osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobci, kteří podléhají opatřením.

Tato osvobození se udělují rozhodnutím Komise a platí pro období a za podmínek v něm uvedených. Jakmile Komise dokončí posouzení, informuje o tom členské státy.

▼B

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 20, je možné udělit osvobození rovněž po ukončení šetření vedoucího k rozšíření působnosti opatření.

7. Pokud uplynul alespoň jeden rok od rozšíření působnosti opatření a počet stran žádajících nebo potenciálně žádajících o osvobození je významný, může Komise rozhodnout o zahájení přezkumu rozšířené působnosti opatření. Tento přezkum se provádí v souladu ustanoveními čl. 22 odst. 1 platnými pro přezkum podle článku 19.

8. Tímto článkem není dotčeno běžné uplatňování platných celních předpisů.

Článek 24

Obecná ustanovení

1. Prozatímní nebo konečné vyrovnávací clo se ukládá nařízením a vybírají je členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek stanovených v nařízení o uložení vyrovnávacího cla. Vyrovnávací clo se vybírá nezávisle na clech, daních a jiných poplatcích běžně vyměřovaných při dovozu.

Na jeden výrobek nesmí být současně uloženo antidumpingové i vyrovnávací clo, aby se napravila táž situace, která vzniká dumpingem nebo poskytnutím vývozní subvence.

2. Nařízení o uložení prozatímního nebo konečného vyrovnávacího cla a nařízení nebo rozhodnutí o přijetí závazků nebo o zastavení šetření nebo řízení se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato nařízení nebo rozhodnutí obsahují zejména jméno vývozce, je-li to možné, nebo dotčených zemí, popis výrobku a shrnutí skutečností a úvah, o něž se opírají zjištění o subvenci a újmě, přičemž se bere v úvahu nutnost chránit důvěrné informace. Kopie nařízení nebo rozhodnutí se v každém případě zašle známým účastníkům řízení. Tento odstavec se použije obdobně i na přezkum.

3. Na základě tohoto nařízení mohou být přijata zvláštní ustanovení, zejména pokud se jedná o společnou definici pojmu původ výrobků obsaženou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ([1]).

4. V zájmu Unie může Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 rozhodnutím pozastavit na dobu devíti měsíců použitelnost opatření přijatých podle tohoto nařízení. Pozastavení může Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 prodloužit o další dobu, která nesmí překročit jeden rok.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

▼B

Použitelnost opatření smí být pozastavena pouze v případě, že se podmínky na trhu dočasně změnily natolik, že není pravděpodobné, že by se v důsledku pozastavení obnovila újma, a za předpokladu, že výrobnímu odvětví Unie byla dána příležitost se k věci vyjádřit a že se k tomuto vyjádření přihlédlo. Použitelnost opatření může být kdykoliv obnovena poradním postupem podle čl. 25 odst. 2, pokud pominou důvody jejího pozastavení.

5. Komise může poté, co včas informovala členské státy, vyzvat celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení takové celní evidence dovozu, aby následně mohla být vůči dováženým výrobkům zavedena opatření ode dne celní evidence.

Celní evidenci dovozu lze zavést na řádně odůvodněnou žádost výrobního odvětví Unie.

Celní evidence se zavádí nařízením, které blíže určí účel opatření a případně odhad částky možného budoucího celního dluhu. Dovoz nesmí být celně evidován po dobu delší než devět měsíců.

6. Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši vyrovnávacího cla vybraného na základě tohoto nařízení.

7. Aniž je dotčen odstavec 6, může Komise požádat členské státy v jednotlivých případech, aby poskytly informace nutné pro účinné sledování uplatňování opatření. V této souvislosti se použije čl. 11 odst. 3 a 4. Na všechny informace předané členskými státy podle tohoto článku se vztahuje čl. 29 odst. 6.

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ([1]). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (viz strana 21 v tomto čísle Úředního věstníku).

▼B

5. Je-li použito písemného postupu podle čl. 3 odst. 5 nařízení (EU) č. 182/2011 pro přijetí konečných opatření podle odstavce 3 tohoto článku nebo pro přijetí rozhodnutí o zahájení nebo nezahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti podle článku 18 tohoto nařízení, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá většina členů výboru definovaná v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 182/2011. Je-li použito písemného postupu v jiných případech, kdy návrh opatření projednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá prostá většina členů výboru. Je-li použito písemného postupu v jiných případech, kdy návrh opatření neprojednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.

6. Výbor se může zabývat všemi záležitostmi týkajícími se uplatňování tohoto nařízení, které mu předloží Komise, nebo pokud o to požádá členský stát. Členské státy mohou požadovat informace a mohou si vyměňovat názory s výborem nebo přímo s Komisí.

Článek 26

Inspekce na místě

1. Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti dovozců, vývozců, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila informace o subvenci a způsobené újmě. Bez řádné a včasné odpovědi se Komise může rozhodnout, že inspekci na místě neprovede..

2. Komise může v případě potřeby provádět šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznese námitky. Jakmile Komise obdrží souhlas dotčených podniků, oznámí zemi původu nebo vývozu jména a adresy podniků, v nichž mají inspekce na místě probíhat, a dohodnuté termíny.

3. Dotčeným podnikům se oznámí, jaké druhy informací mají být při inspekci na místě ověřovány a které další informace je při nich nutno předložit, čímž není vyloučeno, že v průběhu inspekce na místě budou vyžádány další podrobnosti s ohledem na obdržené informace.

4. Při šetření podle odstavců 1, 2 a 3 jsou Komisi nápomocni zaměstnanci těch členských států, které o to požádají.

▼B

Článek 27

Výběr vzorku

1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, může být šetření omezeno:

a) na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo

b) na největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.

2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle tohoto článku provádí Komise, avšak nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací, aby mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku.

3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočte se individuální výše napadnutelné subvence pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.

4. Pokud se provádí výběr reprezentativního vzorku a některé nebo všechny vybrané strany nejsou ochotny spolupracovat v míře, která může podstatně ovlivnit výsledek šetření, může být proveden nový výběr.

Pokud je spolupráce ve významné míře stále nedostatečná nebo pokud z časových důvodů nelze vybrat nový reprezentativní vzorek, použijí se příslušná ustanovení článku 28.

Článek 28

Nedostatečná spolupráce

1. Pokud účastník řízení odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo pokud závažným způsobem brání šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a vychází se z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být obeznámeni s důsledky nedostatečné spolupráce.

▼B

2. Skutečnost, že informace nebyly předloženy na elektronickém nosiči dat, se nepovažuje za odepření spolupráce, pokud účastník řízení prokáže, že předložení informací v požadované formě by pro něj znamenalo neúměrnou dodatečnou zátěž nebo neúměrné dodatečné náklady.

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě a včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je účastník řízení, který je předložil, okamžitě zpraven o důvodech jejich odmítnutí a je mu dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.

5. Pokud se závěry, včetně závěrů o výši napadnutelné subvence, opírají o odstavec 1, včetně informací obsažených v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední dovozní statistiky a celní výkazy, nebo na základě informací, které v průběhu šetření podali jiní účastníci řízení.

Tyto informace mohou případně obsahovato relevantní údaje o světovém trhu nebo o jiných reprezentativních trzích.

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může být pro něj výsledek šetření méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

Článek 29

Ochrana důvěrných informací

1. Se všemi informacemi důvěrné povahy (například proto, že by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž poskytovatel informací tyto informace získal) nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.

2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu. Shrnutí musí být natolik podrobné, aby umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou tito účastníci prohlásit, že zpracování shrnutí určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být uvedeny důvody, proč nelze shrnutí zpracovat.

▼B

3. Pokud se žádost o důvěrné zacházení jeví neodůvodněná a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani souhlasit s jejím poskytnutím v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. Žádosti o důvěrné zacházení s informacemi nesmějí být odmítány svévolně.

4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Unie, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Unie vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při tomto poskytování informací musí být brány v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně jejich obchodních nebo státních tajemství.

5. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrné zacházení s nimi, bez výslovného svolení jejich poskytovatele. Informace vyměněné mezi Komisí a členskými státy a interní dokumenty vypracované úřady Unie nebo členských států se nesdělují, s výjimkou zvláštních případů uvedených v tomto nařízení.

6. Informace získané na základě tohoto nařízení lze použít pouze k tomu účelu, ke kterému byly vyžádány.

Tímto odstavcem není dotčeno použití informací, které byly získány v souvislosti s jedním šetřením, k zahájení dalších šetření v rámci stejného řízení ve vztahu k dotčenému obdobnému výrobku.

Článek 30

Poskytování informací

1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a země původu nebo vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se závažných skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

3. Žádost o poskytnutí konečných informací musí být zaslána písemně Komisi a v případech, kdy bylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo, doručena nejpozději jeden měsíc po zveřejnění jeho uložení. Pokud nebylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo, mohou strany požádat o poskytnutí informací ve lhůtě stanovené Komisí.

▼B

4. Konečné informace se poskytují písemně. Poskytují se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před zahájením řízení podle článku 14 nebo 15, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.

Poskytnutím informací není dotčeno žádné další rozhodnutí, které Komise případně přijme, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, musí být tyto skutečnosti a úvahy sděleny co nejdříve.

5. K připomínkám vzneseným po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém jednotlivém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů. Pokud musí být poskytnuty dodatečné konečné informace, může být stanovena kratší lhůta.

Článek 31

Zájem Unie

1. Ke zjištění, zda je v zájmu Unie přijmout určitá opatření, musí být komplexně posouzeny všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů. Zjištění podle tohoto článku se učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko podle odstavce 2. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky subvence působící újmu, která spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Opatření určená na základě zjištěné subvence a újmy nesmějí být uplatněna, pokud orgány na základě všech předložených informací dospějí jednoznačně k názoru, že jejich uplatnění není v zájmu Unie.

2. Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Unie, přihlédnout ke všem stanoviskům a informacím vycházet z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení šetření o vyrovnávacím clu přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich přiměřené shrnutí se zpřístupní ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.

3. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat o slyšení. Žádostem se vyhoví, pokud jsou doručeny ve lhůtě uvedené v odstavci 2 a pokud uvádějí důvody slyšení s ohledem na zájem Unie.

▼B

4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou předložit svá stanoviska k uplatňování jakéhokoli prozatímního vyrovnávacího cla. Aby k nim mohlo být přihlédnuto, musí být tato stanoviska obdržena do 25 dnů ode dne použitelnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.

5. Komise posoudí všechny řádně poskytnuté informace a zjistí, do jaké míry jsou reprezentativní; výsledky tohoto posouzení a své stanovisko k jejich opodstatněnosti sdělí výboru uvedenému v článku 25 jakožto součást návrhu opatření předloženého podle článků 14 a 15. K názorům vyjádřeným ve výboru by měla Komise přihlédnout za podmínek stanovených nařízením (EU) č. 182/2011.

6. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat, aby jim byly sděleny skutečnosti a úvahy, z nichž budou pravděpodobně vycházet konečná rozhodnutí. Tyto informace se poskytují v co nejširší míře, aniž je dotčeno jakékoli pozdější rozhodnutí Komise.

7. K informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost.

Článek 32

Poměr mezi vyrovnávacím clem a mnohostrannými nápravnými opatřeními

Pokud se na dovážený výrobek vztahují opatření přijatá na základě arbitrážního řízení podle dohody o subvencích a tato postačují k odstranění újmy způsobené napadnutelnou subvencí, uložené vyrovnávací clo na tento výrobek se okamžitě pozastaví nebo případně zruší.

Článek 33

Závěrečná ustanovení

Tímto nařízením není dotčeno použití:

a) zvláštních pravidel stanovených v dohodách mezi Unií a třetími zeměmi;

b) právních předpisů Unie v oblasti zemědělství a nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ([1]), (ES) č. 614/2009 ([2]) a (ES) č. 1216/2009 ([3]). Toto nařízení se použije doplňkově k uvedeným nařízením a odchylně od jejich ustanovení, která vylučují použití vyrovnávacích cel;

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ze dne 7. listopadu 2006 o glukose a laktose (Úř. věst. L 312, 11.11.2006, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 614/2009 ze dne 7. července 2009 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin (Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 8).

([3]) Nařízení Rady (ES) č. 1216/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 10).

▼B

c) zvláštních opatření, pokud nejsou v rozporu se závazky přijatými v rámci GATT 1994.

Článek 34

Zpráva

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou předkládá Evropskému parlamentu a Radě podle článku 23 nařízení (EU) 2016/1036.

Článek 35

Zrušení

Nařízení (ES) č. 597/2009 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI.

Článek 36

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA I

SEZNAM PŘÍKLADŮ VÝVOZNÍCH SUBVENCÍ

a) Poskytování přímých vládních subvencí podniku nebo výrobnímu odvětví v závislosti na vývozní výkonnosti.

b) Systémy devizové nabídkové povinnosti nebo podobné praktiky, které zahrnují vývozní příplatek.

c) Vnitřní dopravní a přepravní poplatky u vývozních dodávek, které stanoví nebo uloží vláda za příznivějších podmínek než u domácích dodávek.

d) Vládou nebo jejími orgány buď přímo, nebo prostřednictvím vládou zřízených programů dodávání dovážených či domácích výrobků nebo poskytování služeb pro užití při výrobě vyvážených výrobků za příznivějších podmínek než při dodávání obdobných či přímo soutěžících výrobků nebo poskytování obdobných či přímo soutěžících služeb k použití při výrobě zboží pro domácí spotřebu, jestliže (v případě výrobků) jsou tyto podmínky příznivější než ty, které jsou jejich vývozcům obchodně dostupné ([1]) na světových trzích.

e) Plné nebo částečné osvobození, úleva nebo odklad ([2]) přímých daní ([3]) nebo příspěvků na sociální zabezpečení placených nebo splatných průmyslovými nebo obchodními podniky.

f) Zvláštní odpočty přímo související s vývozem nebo s vývozní výkonností přesahující odpočty poskytované výrobě pro domácí spotřebu při výpočtu základu pro vyměření přímých daní.

([1]) Výrazem „obchodně dostupné“ se rozumí, že volba mezi domácími a dováženými výrobky není omezena a závisí pouze na obchodní úvaze.

([2]) Odklad nemusí znamenat vývozní subvenci, pokud jsou například vybírány přiměřené úroky poskytované v konkrétní souvislosti s vývozem

([3]) Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

— „přímými daněmi“ daně z mezd a platů, ze zisků, z úroků, z pronájmu, z licenčních poplatků a všech ostatních forem příjmů a daň z nemovitostí,

— „dovozními poplatky“ cla, celní a ostatní fiskální poplatky ukládané při dovozu, jinde v této poznámce pod čarou neuvedené,

— „nepřímými daněmi“ daně z prodeje, spotřební daně, daně z obratu, daně z přidané hodnoty, poplatky za koncese, kolkovné, převodní daně, daň ze zásob a zařízení, daňové vyrovnání na hranicích a všechny daně jiné než přímé daně a dovozní poplatky,

— nepřímými daněmi „z předchozího stupně zpracování“ daně uložené na zboží nebo služby použité přímo nebo nepřímo při výrobě výrobku,

— „kumulativními“ nepřímými daněmi vícefázové daně ukládané tam, kde neexistuje mechanismus pro následný odpočet daně, jestliže jsou zboží nebo služby podléhající dani na jednom stupni výroby použity v následujícím stupni výroby,

— „úlevou“ rovněž vrácení daní a slevy na dani,

— „úlevou nebo vrácením“ rovněž plné nebo částečné osvobození od dovozních poplatků nebo odklad jejich platby.

▼B

g) Osvobození nebo úleva u nepřímých daní ([1]) při výrobě a odbytu vyvážených výrobků přesahující osvobození nebo úlevu u nepřímých daní, které jsou ukládány při výrobě a odbytu obdobných výrobků prodávaných pro domácí spotřebu.

h) Osvobození, úleva nebo odklad kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování ([1]) na zboží nebo služby použité při výrobě vyvážených výrobků, pokud přesahují osvobození, úlevu nebo odklad obdobných kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování na zboží nebo služby použité při výrobě obdobných výrobků prodávaných pro domácí spotřebu; nepřímé daně z předchozího stupně zpracování mohou být nicméně předmětem osvobození, úlevy nebo odkladu u vyvážených výrobků i tehdy, nebyly-li jejich předmětem obdobné výrobky prodávané pro domácí spotřebu, jestliže jsou kumulativní nepřímé daně z předchozího stupně zpracování ukládány na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu) ([2]). Toto písmeno se vykládá v souladu s hlavními směry obsaženými v příloze II o spotřebě vstupů ve výrobním procesu.

i) Úleva nebo vrácení dovozních poplatků ([1]), která je vyšší než poplatky ukládané na dovážené vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu); ve zvláštních případech však může podnik použít vstupy z domácího trhu ve stejném množství, kvalitě a téže povahy jako dovážené vstupy, které nahrazuje, aby se na ně vztahovalo toto ustanovení, jsou-li dovoz i odpovídající vývoz prováděny v přiměřené lhůtě nepřesahující dva roky. Toto písmeno se vykládá v souladu s hlavními směry o spotřebě vstupů ve výrobním procesu obsaženými v příloze II a s hlavními směry pro zjišťování, zda je systém navracení u náhradních vstupů vývozní subvencí, obsaženými v příloze III.

j) Vládní programy (nebo programy zvláštních subjektů kontrolovaných vládou) vývozních úvěrových záruk nebo pojištění, programy pojištění nebo záruk proti zvýšení nákladů na vyvážené výrobky nebo programy eliminace kurzových rizik poskytované vládami (nebo zvláštními subjekty jimi kontrolovanými nebo jim podřízenými) za zvýhodněné sazby, které nejsou přiměřené k pokrytí dlouhodobých provozních nákladů a ztrát těchto programů.

k) Vývozní úvěry poskytnuté vládami (nebo zvláštními subjekty jimi kontrolovanými nebo jim podřízenými) při sazbách nižších, než jsou ty, které musí skutečně platit za získání takto použitých prostředků (nebo by musely zaplatit, kdyby si vypůjčily na mezinárodních kapitálových trzích prostředky se stejnou dobou splatnosti a jinými úvěrovými podmínkami a ve stejné měně jako vývozní úvěr), nebo jimi provedená úhrada všech nebo části nákladů vynaložených vývozci nebo finančními institucemi pro získání úvěrů, pokud mají tato opatření za cíl zabezpečit podstatnou výhodu v oblasti podmínek vývozního úvěru.

([1]) Viz poznámka pod čarou 2 k písmenu e).

([2]) Písmeno h) se nevztahuje na systémy daně z přidané hodnoty a na daňové vyrovnání na hranicích, které tyto systémy nahrazuje; otázku nepřiměřených úlev daní z přidané hodnoty upravuje výhradně písmeno g).

▼B

Je-li však člen WTO stranou mezinárodního závazku týkajícího se úředně podporovaných vývozních úvěrů, jehož stranami je od 1. ledna 1979 nejméně dvanáct zakládajících členů, (nebo nástupnického závazku, který tito zakládající členové přijali) nebo uplatňuje-li člen WTO v praxi ustanovení tohoto závazku o úrokových sazbách, nepovažuje se vývozní úvěrová praxe, která je v souladu s uvedenými ustanoveními, za vývozní subvenci.

l) Každá jiná úhrada z veřejných prostředků představující vývozní subvenci ve smyslu článku XVI GATT 1994.

▼B

PŘÍLOHA II

HLAVNÍ SMĚRY O SPOTŘEBĚ VSTUPŮ VE VÝROBNÍM PROCESU [1]

1. Systémy slev na nepřímých daních mohou umožňovat osvobození, úlevu nebo odložení kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování uvalených na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu). Podobně systémy navracení mohou umožňovat úlevy nebo vrácení dovozních poplatků uvalených na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu).

2. Seznam příkladů vývozních subvencí v příloze I používá v písmenech h) a i) výraz „vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku“. Podle písmene h) mohou systémy slev na nepřímých daních představovat vývozní subvenci, pokud vedou k osvobození, úlevě nebo odkladu kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování, který přesahuje částku daní skutečně vybraných za vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku. Podle písmene i) mohou systémy navracení představovat vývozní subvenci, pokud vedou k osvobození nebo vrácení dovozních poplatků, které přesahuje částku dovozních poplatků skutečně vybraných za vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyvážených výrobků. Obě písmena stanoví, že ve zjištěních o spotřebě vstupů ve výrobě vyváženého výrobku musí být zahrnut odpad v běžném objemu. Písmeno i) rovněž upravuje případnou náhradu výrobků.

3. Při zkoumání, zda jsou vstupy spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku, jako součásti šetření o uložení vyrovnávacího cla podle tohoto nařízení postupuje Komise zpravidla tak, jak je uvedeno níže.

4. Existuje-li podezření, že systém slev na nepřímých daních nebo systém navracení zahrnuje subvenci v důsledku nepřiměřené slevy nebo nepřiměřeného vrácení nepřímých daní nebo dovozních poplatků u vstupů, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku, Komise zpravidla nejprve zjistí, zda vláda země vývozu zavedla systém nebo postup pro ověřování, které vstupy a v jakém objemu byly spotřebovány při výrobě vyvážených výrobků, a zda tento systém nebo postup uplatňuje. Pokud zjistí, že se takový systém nebo postup uplatňuje, Komise jej zpravidla dále prošetří, aby zjistila, zda je přiměřený, účinný pro dosažení zamýšleného účelu a založený na obchodních zvyklostech obecně uznávaných v zemi vývozu. Komise může považovat za nutné provést určité praktické zkoušky podle čl. 26 odst. 2, aby si ověřila informace nebo se ujistila, že je systém nebo postup účinně uplatňován.

5. Jestliže takový systém nebo postup neexistuje nebo není přiměřený nebo jestliže je tento systém nebo postup stanoven a považován za přiměřený, ale je shledáno, že není skutečně uplatňován nebo je uplatňován neúčinně,

[1] Vstupy spotřebované ve výrobním procesu jsou vstupy, které jsou hmotně obsaženy ve zhotovených výrobcích, energie, palivo a olej použité ve výrobním procesu a katalyzátory, které byly spotřebovány v průběhu svého použití k získání vyváženého výrobku.

▼B

bude zpravidla třeba, aby země vývozu provedla další zkoumání na základě skutečných vstupů, aby zjistila, zda nedošlo k nepřiměřené platbě. Považuje-li to Komise za nutné, může být provedeno další šetření v souladu s bodem 4.

6. Komise považuje vstupy za hmotně obsažené ve výrobku zpravidla tehdy, pokud jsou použity při výrobě a jsou hmotně přítomny ve vyváženém výrobku. Vstup nemusí být přítomen v konečném výrobku ve stejné podobě, ve které vstoupil do výrobního procesu.

7. Při stanovení množství určitého vstupu, který je spotřebován při výrobě vyváženého výrobku, se zpravidla připočítává odpad v běžném objemu a tento odpad se zpravidla považuje za spotřebovaný při výrobě vyváženého výrobku. „Odpadem“ se rozumí ta část určitého vstupu, která nemá ve výrobním procesu nezávislou funkci, není spotřebována při výrobě vyváženého výrobku (například z důvodu nehospodárnosti) a není týmž výrobcem znovu získána, použita ani prodána.

8. Při zjišťování, zda je uváděný objem odpadu „běžný“, přihlíží Komise zpravidla k výrobnímu procesu, běžné praxi výrobního odvětví v zemi vývozu a případně k jiným technickým faktorům. Komise neztrácí ze zřetele důležitost zjištění, zda úřady země vývozu rozumně vypočetly objem odpadu, má-li být zahrnut do slevy nebo vrácení daní nebo cla.

▼B

PŘÍLOHA III

HLAVNÍ SMĚRY PRO ZJIŠŤOVÁNÍ, ZDA JE SYSTÉM NAVRACENÍ U NÁHRADNÍCH VSTUPŮ VÝVOZNÍ SUBVENCÍ

I

Systémy navracení mohou umožnit náhradu nebo vrácení dovozních poplatků za vstupy spotřebované při procesu výroby jiného výrobku, jestliže tento výrobek při vývozu obsahuje domácí vstupy se stejnou kvalitou a vlastnostmi jako dovážené vstupy, jež nahrazují. V souladu s písmenem i) přílohy I mohou systémy navracení představovat vývozní subvenci, pokud umožňují, aby byla vrácena částka vyšší než dovozní poplatky původně vybrané za dovážené vstupy, o jejichž vrácení se žádá.

II

Při zkoumání některého systému navracení jako součásti šetření o uložení vyrovnávacího cla podle tohoto postupuje Komise zpravidla takto:

1. Podle písmene i) přílohy I mohou být při výrobě výrobku pro vývoz dovážené vstupy nahrazeny vstupy z domácího trhu, pokud se použijí ve stejném množství a mají stejnou kvalitu a vlastnosti jako nahrazované dovážené vstupy. Důležitá je existence ověřovacího systému nebo postupu, protože ten umožňuje vládě země vývozu zabezpečit a prokázat, že množství vstupů, za něž je žádáno vrácení poplatků, nepřesahuje množství podobných výrobků vyvezených v jakékoli podobě a že výše vrácených dovozních poplatků nepřesahuje výši dovozních poplatků původně vybraných za dovezené vstupy.

2. Existuje-li podezření, že určitý systém navracení u náhradních vstupů zahrnuje subvenci, Komise zpravidla nejdříve zjistí, zda vláda země vývozu zavedla ověřovací systém nebo postup a zda jej uplatňuje. Pokud zjistí, že se takový systém nebo postup uplatňuje, Komise zpravidla dále ověřovací postupy prošetří, aby zjistila, zda jsou přiměřené, účinné pro dosažení zamýšleného účelu a založené na obchodních zvyklostech obecně uznávaných v zemi vývozu. Pokud se zjistí, že postupy vyhovují těmto kritériím a že jsou uplatňovány účinně, má se za to, že subvence neexistuje. Komise může považovat za nutné provést určité praktické zkoušky podle čl. 26 odst. 2, aby si ověřila informace nebo se ujistila, že jsou ověřovací postupy účinně uplatňovány.

3. Jestliže ověřovací postupy neexistují nebo nejsou přiměřené nebo jestliže jsou tyto postupy stanoveny a považovány za přiměřené, ale je shledáno, že nejsou skutečně uplatňovány nebo jsou uplatňovány neúčinně, může jít o subvenci. V takových případech bude zpravidla třeba, aby země vývozu provedla další zkoumání na základě skutečných obchodních operací, aby zjistila, zda nedošlo k nepřiměřenému vrácení. Považuje-li to Komise za nutné, může být provedeno další šetření v souladu s bodem 2.

▼B

4. Pokud systém navracení u náhradních vstupů obsahuje ustanovení, podle něhož mají vývozci možnost zvolit si určité dovozní dodávky, u nichž žádají o vrácení poplatků, nemělo by se to samo o sobě považovat za postup, který zahrnuje subvenci.

5. Vrácení dovozních poplatků se považuje za nepřiměřené ve smyslu písmene i) přílohy I, pokud vlády vyplatily úrok z peněžních prostředků vrácených v rámci jejich systémů navracení v rozsahu skutečně zaplaceného nebo splatného úroku.

▼B

PŘÍLOHA IV

(Tuto přílohu tvoří příloha 2 Dohody o zemědělství. Pojmy nebo výrazy, které v ní nejsou vysvětleny a které nejsou jasné bez dalšího vysvětlení, se vykládají podle uvedené dohody.)

DOMÁCÍ PODPORY: ZÁKLAD PRO OSVOBOZENÍ OD ZÁVAZKŮ NA SNÍŽENÍ

1. Domácí podpory, pro které je požadováno osvobození od závazků na snížení, musí vyhovět základnímu požadavku spočívajícímu v tom, že nemají žádné nebo mají minimální účinky narušující obchod nebo výrobu. Proto musí všechna opatření, pro která je požadováno osvobození, odpovídat následujícím základním kritériím:

   a) tyto podpory musí být poskytovány prostřednictvím státem financovaného vládního programu (včetně ušlých vládních příjmů) a nesmějí zahrnovat převody od spotřebitele a

   b) tyto podpory nesmějí znamenat poskytnutí cenové podpory výrobcům

   a dále politice odpovídajícím zvláštním subvenčním kritériím a podmínkám, uvedeným níže.

Vládní programy týkající se služeb

2. Obecné služby

   Podpory v této kategorii zahrnují výdaje (nebo ušlé příjmy) ve vztahu k programům, které poskytují služby nebo výhody zemědělským nebo venkovským obcím. Nezahrnují přímé platby výrobcům nebo zpracovatelům. Takové programy, které jsou příkladmo uvedeny v následujícím seznamu, musí splňovat obecná kritéria stanovená v bodu 1 a zvláštní podmínky podpor, které jsou uvedeny níže:

   a) výzkum, včetně obecného výzkumu, výzkum v souvislosti s programy na ochranu životního prostředí a výzkumné programy vztahující se na určité výrobky;

   b) kontrola škůdců a chorob, včetně obecných opatření a opatření na určité výrobky proti škůdcům a chorobám, jako jsou systémy včasného varování, karanténa a vyhubení;

   c) výcvikové služby, včetně obecných i zvláštních výcvikových zařízení;

   d) přednáškové a poradenské služby, včetně poskytnutí prostředků k usnadnění převodu informací a výsledků výzkumu výrobcům a spotřebitelům;

   e) kontrolní služby, včetně obecných kontrolních služeb a kontroly jednotlivých výrobků pro účely zdravotní, bezpečnostní, klasifikační a standardizační;

   f) služby v oblasti marketingu a propagace, včetně tržních informací, poradenství a propagace v souvislosti s jednotlivými výrobky, avšak bez nákladů na nespecifikované účely, které by mohly být využity prodejci na snížení jejich prodejní ceny nebo k poskytnutí přímé ekonomické výhody pro kupující, a

▼B

g) služby poskytované v oblasti infrastruktury, včetně elektrické sítě, silnic a ostatních způsobů dopravy, zařízení trhů a přístavů, zařízení pro dodávku vody, přehrad a odvodňovacích systémů a infrastruktury, spojené s programy na ochranu životního prostředí. Ve všech případech budou náklady určeny pouze na obstarání nebo výstavbu investičních zařízení a nebudou zahrnovat jiné subvencované dodávky na vybavení hospodářství, než je síť obecně přístupných služeb. Nebudou zahrnovat subvence vstupů nebo provozních nákladů nebo preferenčních uživatelských poplatků.

3. Veřejné skladové hospodářství pro účely potravinového zabezpečení ([1])

Výdaje (nebo ušlé příjmy) v souvislosti s vytvářením a udržováním zásob výrobků, které tvoří nedílnou část programů potravinového zabezpečení vymezeného ve vnitrostátním právním řádu. Program může jako svou součást zahrnovat vládní pomoc soukromým skladům výrobků.

Objem a vytváření těchto zásob bude odpovídat předem určeným cílům, vztahujícím se výhradně k potravinovému zabezpečení. Proces vytváření zásob a nakládání s nimi bude z hlediska finančního transparentní. Nákupy potravin vládou budou prováděny za běžné tržní ceny a prodeje ze skladů pro potravinové zabezpečení budou prováděny za ceny ne nižší než běžné ceny na domácím trhu za daný výrobek a kvalitu.

4. Domácí potravinová pomoc ([2])

Výdaje (nebo ušlé příjmy) vztahující se k zajištění domácí potravinové pomoci potřebným vrstvám obyvatelstva.

Právo obdržet potravinovou pomoc podléhá jasně stanoveným kritériím vztahujícím se k cílům výživy. Taková pomoc bude mít formu přímých dodávek potravin těm, jichž se to týká, nebo poskytnutí těm, kteří splňují stanovené podmínky, prostředků, které jim umožní nakoupit zemědělské produkty za tržní nebo subvencované ceny. Nákupy potravin vládou budou uskutečňovány za běžné tržní ceny a financování a provádění pomoci bude transparentní.

5. Přímé platby výrobcům

Podpora poskytovaná prostřednictvím přímých plateb (nebo ušlých příjmů, včetně plateb v naturáliích) výrobcům, pro kterou je požadováno osvobození od závazků na snížení, musí splňovat základní kritéria stanovená v bodě 1 a dále zvláštní kritéria uplatňovaná na jednotlivé druhy přímých plateb stanovená v bodech 6 až 13. Jestliže je osvobození od snížení požadováno na jakýkoliv existující nebo nový druh přímé platby jiný, než které jsou uvedeny v bodech 6 až 13, musí odpovídat kritériím stanoveným v písmenech b) až e) bodu 6 vedle obecných kritérií stanovených v bodě 1.

([1]) Pro účely bodu 3 této přílohy se budou vládní programy skladového hospodářství pro účely potravinového zabezpečení v rozvojových zemích, jejichž činnost je transparentní a které jsou vedeny v souladu s úředně publikovanými objektivními kritérii nebo směrnicemi, považovat za slučitelné s ustanoveními tohoto odstavce, včetně programů, podle kterých jsou zásoby potravin pro potravinové zabezpečení nabývány a uvolňovány za úředně stanovené ceny za předpokladu, že rozdíl mezi pořizovací cenou a vnější referenční cenou je započítán do AMS.

([2]) Pro účely bodů 3 a 4 této přílohy se budou dodávky potravinářských výrobků za subvencované ceny, mající za účel pokrýt potravinové potřeby chudého městského a venkovského obyvatelstva rozvojových zemí uskutečňované na řádně stanoveném základě za rozumné ceny, považovat za slučitelné s ustanoveními tohoto bodu.

▼B

6. Rozpojená podpora příjmu

a) Právo obdržet tyto platby bude určeno jasně stanovenými kritérii, jako jsou příjem, status výrobce nebo majitele půdy, využití činitelů nebo úroveň výroby v určeném a pevně stanoveném období.

b) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na druh a objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.

c) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na domácí a mezinárodní ceny uplatňované v jakékoliv výrobě uskutečněné v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.

d) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na činitele výroby použité v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.

e) K obdržení těchto plateb nebude požadováno uskutečnění žádné výroby.

7. Finanční účast státu na pojištění příjmů a příjmů z programů záchranných sítí

a) Právo obdržet tyto platby bude dáno ztrátou příjmu, berouce v úvahu pouze příjem pocházející ze zemědělství, který překročí 30 % průměrného hrubého příjmu nebo ekvivalent vyjádřený v čistém příjmu (vyjma všech plateb uskutečněných v rámci stejných nebo podobných programů) v předcházejícím tříletém období nebo tříletého průměru založeného na předcházejícím pětiletém období s vyloučením nejvyšší a nejnižší hodnoty. Každý výrobce splňující tuto podmínku bude oprávněn obdržet platbu.

b) Částka těchto plateb bude kompenzovat méně než 70 % ztráty příjmu výrobce v roce, kdy se stává oprávněným obdržet tuto pomoc.

c) Částka všech těchto plateb se bude vztahovat výhradně na příjem, nebude se vztahovat na druh nebo objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce, na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované v této výrobě ani na použité činitele výroby.

d) Jestliže výrobce obdrží ve stejném roce platby podle tohoto bodu a podle bodu 8 (podpora při přírodních katastrofách), souhrn těchto plateb bude nižší než 100 % celkové ztráty výrobce.

8. Platby (uskutečněné buď přímo, nebo cestou finanční účasti vlády na programech pojištění úrody) na podporu při přírodních katastrofách

a) Právo obdržet platby vznikne pouze poté, co vládní orgány formálně uznají, že došlo k přírodní nebo podobné katastrofě (včetně epidemií, napadení škůdci, nukleární nehody a války na území dotčeného účastníka) nebo že taková katastrofa probíhá, a bude dáno ztrátou výroby, která překračuje 30 % průměrné výroby v předcházejícím tříletém období nebo tříletého průměru stanoveného na základě předcházejícího pětiletého období s vyloučením nejvyšší a nejnižší hodnoty.

▼B

b) Platby uskutečněné v případě katastrofy se budou vztahovat pouze na ztráty příjmu, živého dobytka (včetně plateb v souvislosti s veterinární léčbou zvířat), půdy nebo jiných výrobních činitelů, způsobené touto přírodní katastrofou.

c) Platby nebudou kompenzovat více než celkové náklady na náhradu těchto ztrát a nebudou doprovázeny určením druhu nebo množství budoucí výroby.

d) Platby uskutečněné během katastrofy nepřesáhnou úroveň potřebnou k zabránění nebo zmírnění těch dalších ztrát, které jsou uvedeny v kritériu stanoveném v písmenu b) výše.

e) Jestliže výrobce obdrží ve stejném roce platby podle tohoto bodu a podle bodu 7 (pojištění příjmu a příjmu z programů záchranné sítě), souhrn těchto plateb bude nižší než 100 % celkové ztráty výrobce.

9. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím programů pro výrobce nucené ukončit činnost

a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií programů určených k usnadnění ukončení činnosti osob pracujících v obchodované zemědělské produkci nebo jejich přechodu do nezemědělských činností.

b) Platby budou podmíněny tím, že příjemci zcela a nastálo opouštějí obchodovanou zemědělskou produkci.

10. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím programů na nevyužívání zdrojů

a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií programů určených k vynětí půdy nebo jiných zdrojů, včetně živého dobytka, z obchodované zemědělské produkce.

b) Platby budou podmíněny vynětím půdy z obchodované zemědělské produkce minimálně na 3 roky a v případě živého dobytka jeho porážkou nebo definitivní trvalou likvidací.

c) Platby nebudou doprovázeny určením žádného alternativního použití takové půdy nebo jiného zdroje, které zahrnuje výrobu obchodovaných zemědělských produktů.

d) Platby se nebudou vztahovat na druh nebo objem výroby ani na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě, která využívá půdu nebo jiné zdroje zůstávající zachovány pro výrobu.

11. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím investičních pomocí

a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií vládních programů určených k pomoci finanční nebo fyzické restrukturalizaci činností výrobce v návaznosti na objektivně prokázané strukturální nevýhody. Právo využívat takové programy může být rovněž založeno na jasně stanoveném vládním programu na reprivatizaci zemědělské půdy.

▼B

b) Částka takových plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na druh nebo objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena, pokud nenastala situace podle následujícího kritéria e).

c) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena.

d) Platby budou poskytnuty pouze na období nezbytné pro realizaci investic, na které jsou určeny.

e) Platby nebudou doprovázeny závazkem nebo určením, které zemědělské produkty mají příjemci vyrábět, kromě požadavku určitý výrobek nevyrábět.

f) Platby budou omezeny částkou požadovanou na vyrovnání za strukturální nevýhodu.

12. Platby z programů na ochranu životního prostředí

a) Právo obdržet tyto platby bude stanoveno jako součást jasně stanoveného vládního programu na ochranu životního prostředí nebo konzervačního programu a bude závislé na plnění zvláštních podmínek vládního programu, včetně podmínek souvisejících s výrobními metodami nebo vstupy.

b) Částka platby bude omezena na mimořádné náklady nebo ztráty příjmu vyplývající z plnění vládního programu.

13. Platby z programů regionální pomoci

a) Právo obdržet tyto platby bude omezeno na výrobce ve znevýhodněných regionech. Každý takový region musí být jasně určenou souvislou geografickou oblastí, která je ekonomicky a administrativně definovatelná, považovanou za znevýhodněnou na základě nestranných a objektivních kritérií jasně stanovených v zákoně nebo jiném právním předpise a prokazujících, že její potíže vznikají za okolností, které nejsou pouze dočasné.

b) Částka těchto plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na druh a objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena, pokud nejde o snížení této výroby.

c) Částka těchto plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě uskutečněné v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena.

d) Platby budou poskytovány pouze výrobcům v regionech splňujících stanovené podmínky, zato však budou obecně poskytovány všem výrobcům v těchto regionech.

e) Jestliže se platby vztahují k výrobním činitelům, budou poskytovány při sestupné sazbě nad prahovou úroveň stanovenou pro dotyčného činitele.

f) Platby budou omezeny na mimořádné náklady nebo ztráty příjmu vyplývající z provádění zemědělské produkce v určených regionech.

▼B

PŘÍLOHA V

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A JEHO NÁSLEDNÁ ZMĚNA

Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014 (Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1)	Pouze příloha bod 18

▼B

PŘÍLOHA VI

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 597/2009	Toto nařízení
Články 1 až 11	Články 1 až 11
Čl. 12 odst. 1 až 4	Čl. 12 odst. 1 až 4
Čl. 12 odst. 6	Čl. 12 odst. 5
Články 13 a 14	Články 13 a 14
Čl. 15 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
Čl. 15 odst. 2 první věta	Čl. 15 odst. 2 první pododstavec
Čl. 15 odst. 2 druhá věta	Čl. 15 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 3	Čl. 15 odst. 3
Články 16 až 27	Články 16 až 27
Čl. 28 odst. 1 až 4	Čl. 28 odst. 1 až 4
Čl. 28 odst. 5 první věta	Čl. 28 odst. 5 první pododstavec
Čl. 28 odst. 5 druhá věta	Čl. 28 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 28 odst. 6	Čl. 28 odst. 6
Články 29 až 33	Články 29 až 33
Článek 33a	Článek 34
Článek 34	Článek 35
Článek 35	Článek 36
Přílohy I až IV	Přílohy I až IV
Příloha V	—
Příloha VI	—
—	Příloha V
—	Příloha VI